

ΕΤΟΣ 67ον

17 Μαρτίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 11 (3433)

ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, σήμερα, καί κατά τή λητανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων μνημονεύουμε αὐτούς πού στερῶσαν τήν ὀρθόδοξη πίστη ὄχι μόνο μέ τίς διδασκαλίες τους ἀλλά καί μέ τοὺς μέχρι θανάτου ἄθλους τους. Δικαιολογημένα, λοιπόν, ἡ Ἐκκλησία μας ἐπιλέγει ὡς ἀποστολικό ἀνάγνωσμα μιά περικοπή ἀπό τό ἐνδέκατο κεφάλαιο τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἕνα κεφάλαιο πού σωστά ἔχει χαρακτηρισθεῖ «εἰκονοστάσι τῆς πίστεως».

Ἄληθινός πλοῦτος ἢ διακόσμηση;

Δεσπόζουσα θέση σ' αὐτό τό εἰκονοστάσι ἔχει ὁ προφήτης Μωϋσῆς. Περίωρο ἦταν τό τίμημα τῆς πίστεως τοῦ Ἁγίου, ἀφοῦ ἀρνήθηκε –«μίσησε» θά τό πεῖ ὁ Χρυσόστομος– τό νά θεωρεῖται γιός μιᾶς ἀλλοθρησκῆς πριγκίπισσας μέ ὅλες τίς παρεπόμενες ἀνέσεις καί ἀπολαύσεις, καί προτίμησε νά συγκακουχεῖται μέ τοὺς ὑπόδουλους συμπατριῶτες του. Τή δύναμη γιά μιά τέτοια σωτήρια ἀνατροπή στή ζωή του τή βρῆκε ἀτενίζοντας σταθερά τόν ἀγνωθέτη Θεό καί ἀποβλέποντας σέ «μεγαλύτερο πλοῦτο». Ποῖόν πλοῦτο; Θαυμάζει καί ὁ Χρυσορρήμων μαζί μέ τόν Ἀπόστολο, ἀναγνωρίζοντας ὅτι, γιά τόν προφήτη Μωϋσῆ, αὐτός ὁ «μείζων πλοῦτος» δέν ἦταν «ὁ οὐρανός καί τά ἐν τοῖς οὐρανοῖς» ἀλλά «ὁ ὄνειδισμός τοῦ Χριστοῦ»· δηλαδή τό νά πάσχει μέχρι ἐσχάτης του ἀνανοῆς γιά τήν ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί νά ὄνειδίζεται καί νά χλευάζεται ἀκόμη καί ἀπό αὐτούς πού εὐεργετοῦσε.

Μετά ἀπό αὐτά μᾶς ρωτᾶει ὁ ἅγιος Ἰωάννης: «Ἐσεῖς γιά ποῖόν πάσχετε; Μήπως μόνο γιά τόν ἑαυτό σας; Ὁ Μωϋσῆς ὅμως ἔπασχε καί γιά τή σωτηρία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ». Ἡ ἀλήθεια βέβαια εἶναι ὅτι συχνά δέν πάσχουμε οὔτε γιά τή σωτηρία τοῦ ἑαυτοῦ μας· καί καταντᾶμε τήν πίστη, τήν «μάχαιραν τοῦ Πνεύματος» –ὅπως εὐστοχα ἐπισημαίνει σύγχρονος θεολόγος–, «διακοσμητι-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια' 24-26, 32-40)

Μάρτυρες τῆς πίστεως

Ἀδελφοί, μέ τήν πίστιν ὁ Μωϋσῆς, ὅταν ἐμεγάλωσε, ἀρνήθηκε νά ὀνομάζεται υἱός τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραῶ, διότι ἐπροτίμησε μᾶλλον νά ὑποφέρῃ μαζί μέ τόν λαόν τοῦ Θεοῦ παρά νά ἔχῃ τήν πρόσκαιρην ἀπόλαυσιν ἀμαρτωλῶν πραγμάτων. Ἐθεώρησε μεγαλύτερον πλοῦτον ἀπό τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου τόν ἐξευτελισμόν τοῦ Χριστοῦ, καθ' ὅσον ἀπέβλεπε εἰς τήν ἀνταπόδοσιν. Καί τί ἀκόμη νά πῶ; Δέν μοῦ ἐπιτρέπει ὁ χρόνος νά σᾶς διηγηθῶ διά τόν Γεδεών, τόν Βαράκ, τόν Σαμψών, τόν Ἰεφθάε, τόν Δαυῖδ καί τόν Σαμουήλ καί τοὺς προφῆτας, οἱ ὁποῖοι μέ τήν πίστιν ἀνέτρεψαν βασιλεία, ἔκαναν ἔργα δικαιοσύνης, ἐπέτυχαν τήν πραγματοποίησιν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν τήν δύναμιν φωτιᾶς, διέφυγαν τήν σφαγὴν, ἔγιναν ἀπό ἀδύνατοι δυνατοί, ἔγιναν ἰσχυροί σέ καιρόν πολέμου, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν. Γυναῖκες ἔλαβαν τοὺς νεκροὺς τῶν δι' ἀναστάσεως, ἄλλοι δέ ἐβασανίσθησαν καί δέν ἐδέχθησαν νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι, διὰ νά ἐπιτύχουν μίαν ἄλλην καλυτέραν ἀνάστασιν. Ἄλλοι ἐδοκιμάσθησαν μέ ἐμπαιγμούς καί μασίγωσιν, ἀκόμη δέ καί μέ δεσμά καί φυλακὴν. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ὑπέστησαν πολλὰς δοκιμασίας, ἐθανατώθησαν μέ μάχαιραν, περιπλανῶντο φοροῦντες δέρματα προβάτων καί δέρματα αἰγῶν, ἐστεροῦντο, ὑπέφεραν θλίψεις καί κακουχίας, (ἄνθρωποι διὰ τοὺς ὁποίους δέν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος), ἐπλανῶντο σέ ἐρήμους καί σέ βουνά, σέ σπήλαια καί σέ τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι αὐτοί, ἂν καί εἶχαν καλὴν μαρτυρίαν διὰ τήν πίστιν τους, δέν ἔλαβαν, ὅ, τι εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός, διότι εἶχε ὁ Θεός προβλέψει κάτι καλύτερον ἀναφορικῶς μ' ἐμᾶς διὰ νά μὴ φθάσουν ἐκεῖνοι εἰς τήν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοινδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

κό τοῦ σαθροιοῦ δίχως ἐνέργεια καί δίχως ἰκανότητα κοπῆς. Στή δίστομο μάχαιρα, ἡ μιά ἀκμὴ βλέπει τόν ἀντίπαλο, ἡ ἄλλη βλέπει τόν χρήστη. Καλεῖσαι νά κόψεις, μόνο ἂν εἶσαι ἔτοιμος νά κοπεῖς. Ἡ πίστη δέν ἔχει τὴ νεκρικὴ ἀσφάλεια τοῦ διακοσμητικοῦ. Ζητάει κόπο καί ἐτοιμότητα γιὰ διόρθωση, πρῶτα δική μας». Ἡ ὀρθόδοξη πίστη, τῆς ὁποίας σήμερα γιορτάζουμε τὸν θρίαμβο κατὰ τῆς πλάνης, εἶναι ὄντως ἓνα «δίκικο μαχαίρι». Δέν προορίζεται ὅμως μόνο γιὰ τὴν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς «σφαγὴ» τῶν αἰρετικῶν. Πρωτίστως ἔχει σκοπὸ ἐμᾶς νά «χειρουργήσει», καθαρίζοντας ὄχι μόνο τίς ἐπιφανειακές μας πληγές, ἀλλὰ φτάνοντας «ἄχρις ἁρμῶν τε καί μυελῶν» (Έβρ. 4, 12), μέχρι τὸ μεδούλι τῶν ὀστέων μας, γιὰ νά ξεχωρίσει τὸ σάπιο ἀπὸ τὸ ὑγιές, τὸ νεκρὸ ἀπὸ τὸ ζωντανό, τὸ ψεύτικο ἀπὸ τὸ ἀληθινό.

Οι δύο ζυγαριές

Στή συνέχεια ο απόστολος Παῦλος παρουσιάζει μιά σειρά ἀγωνιστῶν τῆς πίστες ἀναφέροντας πρῶτα τέσσερις ἐκ τῶν Κριτῶν καί ἔπειτα τοὺς προφήτες Δαβὶδ καί Σαμουὴλ. Ἀρχίζει μὲ ἀθλητὲς τῆς πίστες, πού μπορεῖ νά μὴν ἦταν ὅλοι τους πρότυπα «λαμπροῦ βίου», ἀλλὰ ἀγωνίστηκαν μὲ εὐληκρίεια καί φιλοτιμία. Ἀμέσως μετὰ, βέβαια, θά ἀναφερθεῖ στὰ κατορθώματα τῶν πρωταθλητῶν τῆς πίστες, μαρτύρων καί ἀσκητῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπέφεραν τὰ πάνδεινα καί ἀπαρνήθηκαν ὅλα τὰ φθαρτὰ καί ἐπίγεια ἐξαιτίας τῆς ἀταλάντευτης πίστες καί τῆς φλογερῆς ἀγάπης τους γιὰ τὸν Θεό. Ἀνάμεσα στοὺς καρπούς τῆς πίστες τους ἀναφέρει καί δύο σημεῖα πού φαίνονται ἀντιφατικά: «οἱ μὲν ἔφυγον στόματα μαχαίρας, οἱ δὲ ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον». «Τελικὰ ποιό ἀπὸ τὰ δύο ἐπαινεῖς καί θαυμάζεις;», ρωτᾷ ρητορικά τὸν Ἀπόστολο ὁ Χρυσορρήμων. Καί ἀπαντᾷ ὁ ἴδιος: «Καί τὸ ἓνα καί τὸ ἄλλο. Καί τὰ δύο εἶναι θαύματα τῆς πίστες· καί τὸ ὅτι κατορθώνει μεγάλα, καί τὸ ὅτι πάσχει πολλὰ».

Οἱ ἅγιοι ὑπέμειναν μὲ καρτερία τόσες θλίψεις, διότι εἶχαν βαθιά μέσα τους πιστέψει –ὅπως τὸ βεβαίωσε καί ὁ Χριστός– ὅτι «δὲν θά ὠφελῆσει τίποτα τὸν ἄνθρωπο, ἂν κερδήσει ὅλο τὸν κόσμο καί ζημιωθεῖ τὴν ψυχὴ του». Γι' αὐτοὺς ἡ ζυγαριὰ, πού ἀπὸ τὴ μιά εἶχε τὸν κόσμο καί ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴν ψυχὴ τους, πάντα ἔγερνε πρὸς τὸ μέρος τῆς φροντίδας γιὰ τὴν ψυχὴ τους. Γι' αὐτὸ καί ἀξιώθηκαν νά ἀποκτήσουν οἱ ἴδιοι ἀξία μεγαλύτερη ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο. Ἔτσι, ἡ ἄλλη ζυγαριὰ, πού ἀπὸ τὴ μιά ἔχει ὅλο τὸν κόσμο μὲ τὰ δῆθεν σπουδαῖα του καί τοὺς δῆθεν σπουδαίους του καί ἀπὸ τὴν ἄλλη τοὺς ἁγίους, γέρνει πάντα ἀπὸ τὴ μεριά τῶν ἁγίων, ἀφοῦ αὐτῶν «οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος».

Μᾶς περιμένουν στὸ τραπέζι

Ὁ τονισμὸς τῆς μεγάλης δόξας τῶν ἁγίων δὲν ἔχει σκοπὸ νά μᾶς δημιουργήσει αἰσθήματα κατωτερότητας. Ὁ ἀληθινὸς ποιμένας ἀπόστολος Παῦλος μᾶς τονώνει ὑγιῶς τὴν αὐτοπεποίθηση, θυμίζοντάς μας ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστός «κάτι μεγαλύτερο προέβλεψε γιὰ ἐμᾶς»· ὅχι ὅτι ἀπολαμβάνουμε «κρείττονα σωτηρίαν», ἀλλὰ ἀξιωθήκαμε νά ζοῦμε σὲ χρόνους πού ἔχει συντελεσθεῖ ἡ διὰ τοῦ Χριστοῦ ἀπολυτῶση καί ἡ περίοδος ἀναμονῆς γιὰ τὴν τελικὴ δόξα εἶναι γιὰ ἐμᾶς συντομότερη. Ἔτσι, χωρὶς νά ἀδικήσει ἐκείνους τοὺς κορυφαίους ἀγωνιστὲς τῆς πίστες, τίμησε κι ἐμᾶς. «Συμβαίνει ὅ,τι καί μὲ ἓνα φιλόσοργο πατέρα», θά ἐξηγήσει ὁ ἅγιος Ἰωάννης. «Γιὰ τὰ προκομμένα παιδιὰ του παραγγέλλει νά μὴν τοὺς δώσουν νά φᾶνε, μέχρις ὅτου ἔρθουν καί τὰ ἄλλα ἀδέλφια τους. Ἔτσι μαζί μας θά λάβουν τὰ στεφάνια κι ἐκεῖνοι πού

17 Μαρτίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)

«Ανάμνησις τῆς ἀνασπλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843).

Ἄλεξιου ὁσίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ († 411).

Ύχος: α΄ – Ἐωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24-26,32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 44-52.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Μαρτίου, Β΄ Νηστειῶν (Γρηγορίου Παλαμᾶ).

Απόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μρ. β΄ 1-12.

ἔχουν ἀθλήσει πρὶν ἀπὸ τόσα πολλὰ χρόνια. Κι αὐτοί, γεμάτοι ἀγάπη γιὰ ἐμᾶς, μέ χαρὰ τό περιμένουν, ὥστε ὅλοι μαζί νά χαροῦμε».

Μετά ἀπὸ αὐτά, ποίός θά δικαιολογεῖται νά μὴν «τά δώσει ὅλα», γιὰ νά μήν χάσει τό στεφάνι τῆς πίστες; Ἀρχιμ. Β. Λ.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Μαρτυρία πίστεως καὶ ἐλπίδας

17 ἕως 23 Μαρτίου 2019

Τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μεριμνᾷ γιὰ τὰ ἀκόλουθα:

- Διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἰδιαίτερα στίς χῶρες τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας.
- Μηνιαία μισθοδοσία ἰθαγενῶν κληρικῶν.
- Μηνιαῖο ἐπίδομα χηρῶν τῶν κοιμηθέντων ἰθαγενῶν κληρικῶν.
- Μηνιαία ἐπιδότηση κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πού ἐργάζονται ἱεραποστολικά στὴν Ἀφρική καὶ τὴν Ἀσία.
- Ἱεραποστολικό Σεμινάριο: Θεολογία καὶ μεθοδολογία τῆς Ἱεραποστολῆς.
- «Πάντα τὰ Ἔθνη»: Τριμηνιαῖο ἱεραποστολικό περιοδικό.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ συμπαράστασή σας στό ἱεραποστολικό μας ἔργο.

Ἀριθμὸς τραπεζικοῦ Λογαριασμοῦ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς: 146/558074-94

Παρακαλοῦμε θερμᾶ, μετὰ ἀπὸ ὅποιαδήποτε κατάθεση, νά ἐπικοινωνεῖτε πάντοτε μέ τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς στό τηλ. 210-7272313, 315, 316

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.π. γίνεται τό κύρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιτοσιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr